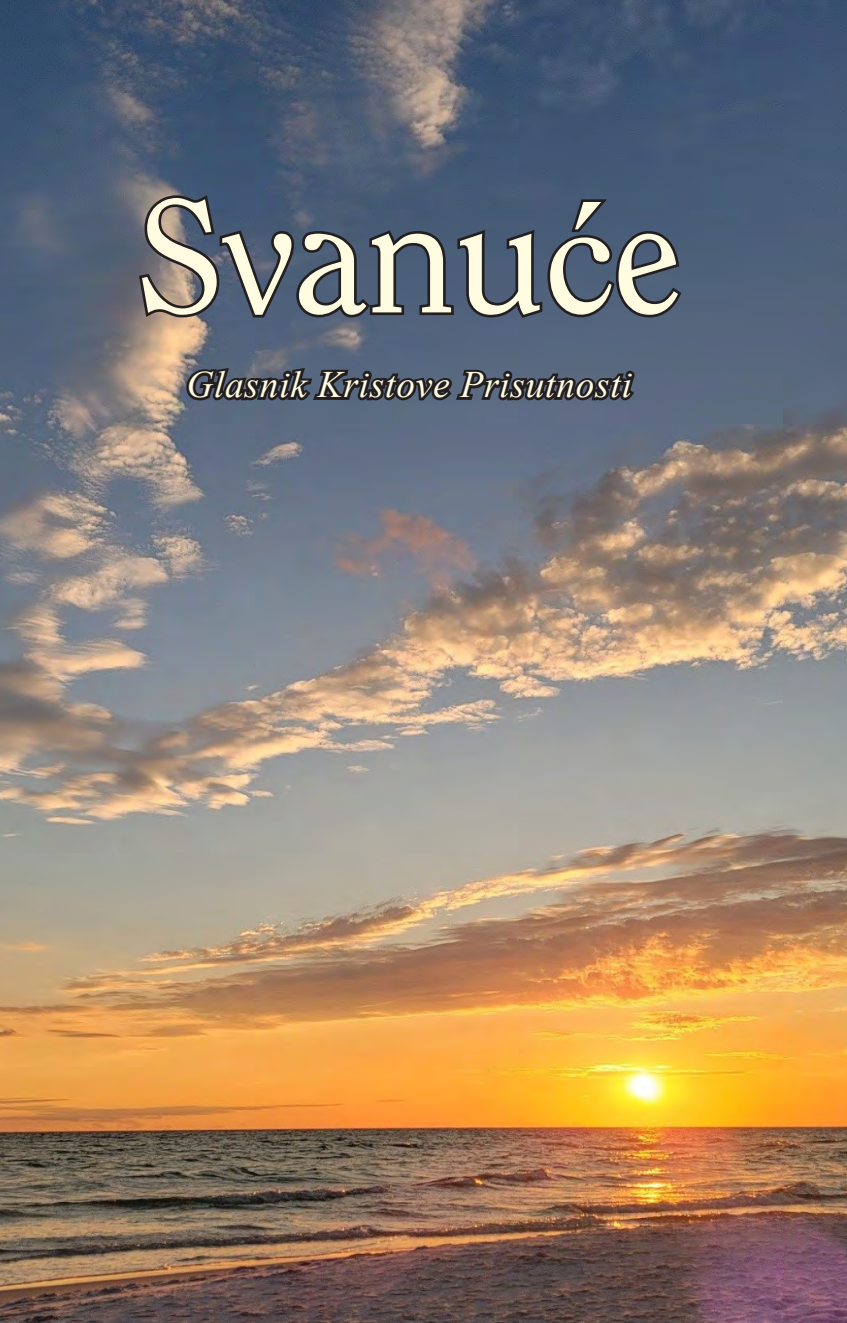

Svanučé

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Rujan - Listopad 2024

SADRŽAJ

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

“Postoji rijeka” 2

Međunarodne Biblijske Studije

Abram i Lot se razdvajaju 13

Salomon traži mudrost 15

Ezekijina molitva 17

Pronađena Knjiga zakona 20

Mojsijeva pjesma 22

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Neophodne kušnje 25

The Dawn - Croatian Edition
September - October 2024

First issue published December 2013

Printed in USA

“Postoji rijeka”

*“Rijeka i rukavci njezini
vesele grad Božji, presveti
šator Višnjega.”*

—Psalmi 46: 4 psalam napisan je kao ohrabrenje kršćanima u vremenu Pedesetnice, a posebno za današnje vrijeme. Njegova simbolika opisuje određene jedinstvene aspekte Božjeg ophođenja sa svojim narodom u teškim iskustvima kroz koja prolaze u sadašnje vrijeme.

Psalam počinje: “Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji. Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. Nek’ buče i bjesne valovi morski, nek’ bregovi dršću od žestine njihove.” Utješna misao da je Bog naše utočište izražena je mnogo puta u Svetom pismu. Jedno takvo mjesto je u Mudrim izrekama 18: 10: “Tvrda je kula ime JAHVINO: njemu se pravednik utječe i nalazi utočišta,” ili kako kaže međunarodna standardna verzija, “uzdiže se iznad opasnosti.”

Ovdje je prikazana jaka kula, mjesto gdje pravednici, Božji ljudi, dolaze k njemu i, stoga, bivaju sigurni, odnosno uzdignuti. Ovo su doista ohrabrujuće riječi. Svi koji traže utočište u Bogu imaju dodatno obećanje Psalmi 91: 9-12: “Jer JAHVE je zaklon tvoj, Višnjega odabra

sebi za okrilje. Neće te snaći nesreća, nevolja se neće prikućiti šatoru tvojemu. Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim. Na rukama će te nositi da se ne spotakneš o kamen.” Ovaj posljednji stih đavao je citirao i krivo primijenio prigodom drugog Isusovog iskušenja u pustinji. (Matej 4: 5-7) Naš Nebeski Otac nije pozvao Isusa da bezobzirno ugrozi svoj život i potom očekuje čudesno izbavljenje. Anđeli se naravno tu da ponude zaštitu i nadzor nad svima onima koji pripadaju Gospodinu, ali samo u skladu s voljom našeg Nebeskog Oca.—Luka 22: 42

Nakon što je Isusa iskušao đavao u pustinji, rečeno nam je da su anđeli došli i služili mu. (Matej 4: 11) Zapisano je i Petrovo čudesno anđeosko izbavljenje iz tamnice i prerane smrti. (Djela apostolska 12: 7-11) I mi dijelimo ohrabrenje iz Psalma 34: 7, koji kaže: “Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi.” Ovo je vrlo nadahnjujuća istina koja nam daje snagu i pouzdanje dok hodamo kršćanskim putem.

Božja mudrost može odlučiti da naše izbavljenje iz iskustva ili kušnje bude uklanjanjem, kao što je to bio Petrov slučaj. U drugim prigodama božanska mudrost može odrediti da naše izbavljenje nije uklanjanje iskustva, već nam daje svoju snagu koja nas podržava, tako da “možemo izdržati”, kušnju, kao u Jakovljevom slučaju, koji je ubijen.—Djela apostolska 12: 1-3; 1.Korinćanima 10: 13

POMOĆ U NEVOLJI

Bog je “prisutna pomoć u nevolji”, kaže psalmist. On je uvijek tu; trebamo ga samo pozvati u pomoć. Budući da hodamo putem koji Božja Riječ opisuje kao put koji vodi do kušnje, utješno je sjetiti se da je njegova pomoć uvijek blizu. Iako je istina “da nam je kroz mnoge nevolje

ući u kraljevstvo Božje”, svatko od nas može posvjedočiti da smo tijekom takvih teških iskustava osobno pronašli Boga kao pomoćnika u svakom trenutku potrebe. (Djela apostolska 14: 22) Dok razmišljamo o našem kršćanskom hodu od prvog puta kada smo došli Gospodinu do danas, postajemo svjesni da nam je uvijek davao dovoljnu milost.—2.Korinćanima 12: 9

Kada dođu teške kušnje, možemo se prisjetiti Božjeg postupanja s nama u prošlosti i prisjetiti se kako nas je izbavio i pomogao nam da pobijedimo. Stoga ove lekcije služe kao gradivni blokovi, a mi postajemo jači za trenutne kušnje. “Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?”, još je jedan omiljeni tekst mnogih kršćana, a također je i bedem koji nas jača u vremenima stresa.—Rimljanima 8: 31

PROROČANSTVO NAŠIH DANA

Proročka pozadina četrdeset šestog psalma odnosi se na vrijeme uklanjanja ove simbolične zemlje. Drugi stih glasi: “Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more.” Riječ prevedena kao “uklonjeno” znači “promijenjeno”. Psalmist ne govori o planeti Zemlji, jer nam u Propovjedniku 1: 4 jamči da “zemlja uvijek ostaje”. Riječ zemlja, kako se koristi u psalmu, prikladan je simbol društvenog poretka koji postoji među ljudima na zemlji. Sada je pod vlašću Sotone, koji je bog ovoga svijeta — društvenog poretka o kojem Petar govori kao o “sadašnjim nebesima i zemlji”. (2.Korinćanima 4: 4; 2. Petrova 3: 7) Psalmist je opisao ovaj isti poredak stvari kakav će postojati pri kraju koristeći sliku “bregova” koji se “ruše u more”. On nastavlja ovu misao u trećem stihu, govoreći: “Nek’ buče i bjesne valovi morski, nek’ bregovi dršću od žestine njihove”, ocrtavajući pred našim mentalnim vidom uzburkano more koje je toliko snažno da

uzrokuje padanje bregova.

Izaija 17: 12, 13 prepoznaje ove bijesne vode kao uznemirene narode: “Jao, buka naroda mnogobrojnih; buče kao što buči more; šum narodâ koji šume k'o što šumore silne vode. Šume narodi kao što silne vode šumore, al' kad On im zaprijeti, bježe daleko, po gorama razvijani kao pljeva na vjetru, k'o prašina u vihoru.” U ovom tekstu, kao i u četrdeset šestom psalmu, mora opisati uzburkane mase ljudi u pobuni. Bregovi koji se ruše usred mora predstavljaju carstva i vlade ovoga svijeta. Naš psalam daje vlastito tumačenje u šestom stihu, govoreći: “Bješnjeli puci, rušila se carstva.” (Revised Version) Nalazimo da su ta carstva srušili, i još uvijek ruše podanici njihovih vlada. Zašto su ove nemirne mase usmjerene na uništenje starog poretka? Kao što je to jedan pisac prikladno izrazio, oni nastoje “steći svoja stvarna i izmišljena prava”. Neka su legitimna, a neka nisu. Ova izjava pomaže objasniti temeljnu silu koja uništava sadašnji svjetski poredak.

TRENTNA KOMUNIKACIJA

Daniel je u dvanaestom poglavlju svog proročanstva pisao o velikom porastu znanja u naše vrijeme. (vs. 4) Ironično, ovo veće znanje za koje se čovjek nadao da će ga izbaviti iz nevolje zapravo je stvorilo više kaosa. Zbog sebičnosti čovjeka, mnogo od ovog povećanog znanja primijenjeno je na način štetan za mir i dobrobit čovječanstva, te je pomoglo da dođe do vremena nevolje kakvog nikada prije nije bilo na licu zemlje. —vs. 1

Analizirajući način na koji se znanje povećalo, primjećujemo da su ogromne promjene u komunikacijama bile uvelike uključene. Da nije bilo ovih pojava, posebno razvoja u proteklih nekoliko stotina godina, mnoge stvari koje su se danas dogodile na Zemlji kao

ispunjenje proročanstava ne bi se dogodile. Sam početak komunikacijske nadogradnje bio je izum tiskarskog stroja u petnaestom stoljeću. Od tog vremena, poboljšanja u komunikaciji nastavila su se sve većim tempom sve do naših dana. Sada imamo elektroničke, računalno kontrolirane pisače, od kojih mnogi mogu proizvesti više ispisa u samo nekoliko minuta nego što su svi ti rani tiskarski strojevi mogli u godinu dana. Danas su uobičajeni uređaji za masovne medije, ne samo radio i televizija, već i džepni “pametni” telefoni i mnoge druge vrste prijenosnih komunikacijskih uređaja.

Oni, zajedno sa svjetskim pristupom internetu, pružaju trenutne informacije svake vrste 24 sata dnevno, svaki dan u godini. Takav pristup informacijama potaknuo je nemir kod ljudi u pogledu sadašnjih okolnosti, povećavajući njihovu svijest o nepriviligiranom statusu njihovih života. Doista, poboljšana komunikacija doista je imala učinak u donošenju dinamičnih preokreta u društvu Zemlje.

SLIKOVITI JEZIK

U slikovitom jeziku Psalma 46, ovo stanje preokreta se uspoređuje s oceanima koji huče i uzburkani su, samljeveni u pjenu. (vs. 3, New Living Translation) Stoga je svo nezadovoljstvo na zemlji prikazano kao valoviti ocean, koji se razbija o podnožje planina ili carstava ovoga svijeta i trese ih do samih temelja—dovodeći do njihovog uništenja.—Hagaj 2: 6, 7

Isus je koristio sličnu sliku u Luki 21: 25, 26. Rekao je da je jedan od znakova kraja ovog doba, ili društvenog poretka, da će na zemlji biti “bezizlazna tjeskoba naroda”. Riječ prevedena kao “bezizlazna” sadrži misao o “ne postojanju izlaza”. Nastavljajući svoj opis ovog vremena, Isus je govorio; “huke mora i valovlja.

Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati.” Mogli bismo se zapitati, vidimo li taj znak i živimo li u vremenu koje je Isus opisao? Živimo li u vremenu kada ljudima srce zastaje od straha?

SVIJET STRAHA

U prošlim vremenima ljudi nisu bili toliko obuzeti strahom. Danas su, međutim, brige čovječanstva ogromne i nerješive. Dok promatramo svjetske prilike, primjećujemo da postoji mnogo toga što ljude uznemiruje dok gledaju na svakodnevne događaje. Mnogi su duboko uznemireni sve većim političkim podjelama i polarizacijom. Postoji vojna aktivnost i rat koji proizlaze iz brojnih krajeva svijeta i iz toga proizlazi strah među ljudima. Postoje strahovi koji proizlaze iz slabih odnosa između svjetskih supersila dok svaka od njih nastoji steći prevlast među narodima. Zagađenje, klimatske promjene i globalno zagrijavanje izazivaju strah kod mnogih. Stalni strah od financijske i ekonomske neizvjesnosti muči gotovo cijelo društvo. Strah od iznenadne bolesti, kakvoj smo svjedočili posljednjih godina kao posljedicu pandemije koronavirusa, i dalje je u pozadini mnogih. Zatim postoji strah da će se “ratovi kultura “ nastaviti povećavati, na moralnim, rasnim, religijskim ili drugim područjima, do te mjere da će društvo općenito postati toliko fragmentirano i podijeljeno da bi se uskoro moglo urušiti samo u sebe zbog nedostatka pravca.

Možemo li reći da ljudima zastaje srca od straha? Sasvim sigurno. Velika je tjeskoba u današnjem svijetu i među malima i velikima. Prema Isusovom vlastitom svjedočanstvu, kada vidimo da se te stvari događaju, ne bismo trebali podleći strahu, već shvatiti njihovu veliku važnost! “Kad se sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave

jer se približuje vaše otkupljenje.” (Luka 21: 28, ISV) Ovi događaji koje vidimo da se zbivaju pokazatelj su da će crkva uskoro biti proslavljena i da će Kristovo obećano kraljevstvo pravednosti i mira biti uspostavljeno na zemlji.—Izaija 9: 6, 7; Daniel 2: 44; Luka 1: 32, 33

Analizirajući Isusove izjave u Luki 21 citirane u prethodnim odlomcima, zaključujemo da je Božja namjera bila da neki od njegovih ljudi budu svjedoci dijela ovog vremena nevolje, čak kao što mi koji danas živimo vidimo te stvari. Međutim, ne trebamo se bojati; ne smijemo se obeshrabriti; ne trebamo biti zbunjeni; jer znamo da nevolja mora doći i znamo zašto mora doći. To bi trebalo potaknuti našu vjeru i potaknuti nas da udvostručimo svoje napore kako bismo bili ugodni Gospodinu. Trebao bi nas potaknuti da proučavamo Bibliju marljivije nego ikad, ispitujući i razmatrajući Božji plan—jedini plan koji pruža spasenje cijelom čovječanstvu. To bi nas trebalo potaknuti da se vjerno okupljamo, čineći istinu svojom vlastitom i izgrađujući kršćansko bratstvo. To bi nas trebalo potaknuti da nastavimo s našim naporima u širenju poruke “evanđelja Kraljevstva”. (Matej 24: 14) Iznad svega, trebali bismo biti nadahnuti da obučemo “svu opremu Božju”, našu duhovnu zaštitu u ovom “zlom danu.”—Efežanima 6: 11-13

Također smo pozvani da se radujemo kao kršćani u ovo vrijeme, da se uvijek “radujemo u Gospodinu”, čak iako ćemo imati kušnje i iskustva koja nisu radosna za naše tijelo. (Filipljanima 4: 4) Moramo imati te kušnje. Pavao nam govori da su one potrebne kako bismo naučili vrijedne duhovne lekcije i dokazali svoj kršćanski karakter. (Hebrejima 12: 5-11) Upravo kroz takve nedaće dokazujemo našu najvišu ljubav prema Nebeskom Ocu i našu vjeru u njegov plan i njegova obećanja. Ova provjera utvrđuje imamo li istinsku vjeru ili je ona površna i u

trenucima stresa nestaje. Pavao nas podsjeća da će nas te kušnje ojačati ako smo ispravno uvježbani; oni će u nama donijeti “mironosni plod pravednosti.”—vs. 11

OSVJEŽUJUĆA RIJEKA

Iznenadna promjena scene događa se u četvrtom i petom stihu četrdeset šestog psalma. “Rijeka i rukavci njezini vesele grad Božji, presveti šator Višnjega. Bog je sred njega, poljuljat se neće, od rane zore Bog mu pomaže.” Nakon svih svađa i nemira, straha i nevolja opisanih u početnim stihovima, ovaj dio psalma govori o spokoju i miru; ovdje je mir i sigurnost u oštrom kontrastu s uzburkanim morem. Rijeka i njezini potoci koji vesele grad Božji simboliziraju osvježavajuće istine Božjeg plana; “Božji grad” je Novi Jeruzalem u pripremi, crkva u svojoj završnoj etapi razvoja.—Otkrivenje 3: 12

Rijeka predstavlja Božji plan koji je usredotočen na Isusa. Obično se rijeka napaja svojim pritokama koje se ulijevaju u rijeku, zbog čega rijeka raste dok luta svojim tokom. Međutim, čini se da psalmist ne govori o ovakvoj rijeci, već o vodotoku sličnom sustavu navodnjavanja. U takvom sustavu voda se crpi, osvježava zemlju i čini je plodnom. Ako rijeka o kojoj psalmist govori predstavlja Božji plan, onda bi potoci koji se granaju iz nje mogli predstavljati brojne značajke tog plana prikazanog u različitim temeljnim učenjima Svetog pisma. Oni koji piju iz ove rijeke osvježeni su, a poznavanjem Božjih nauma omogućeno im je da donesu mnogo ploda.—Ivan 15: 5, 8

U 2.Petrovoj 1: 3, 4 čitamo da nam je Božja “božanska nas je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost. Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi.” Samo kroz poznavanje Božjeg plana i njegovih

dragocjenih obećanja možemo cijeniti njegov slavni karakter i njegove osobine pravde, mudrosti, ljubavi i moći. Sada imamo privilegiju piti ovu rijeku i njene potoke, i ovo saznanje o njegovom planu nas je uistinu razveselilo. Bez vjere u Božji plan, srca bi nam stala od straha, baš kao što je većina čovječanstva bojažljiva.

David je napisao u Psalmu 43: 3, “Pošlji svjetlost svoju i vjernost: nek’ me vode, nek’ me dovedu na tvoju svetu goru, u šatore tvoje!” Slično tome, u Psalmu 46: 4, David govori o “gradu Božjem, presvetom šatoru Višnjega”. Ovo se odnosi na Izraelovo Svetište u pustinji, posebno Sveto mjesto te građevine, koje oslikava stanje začeca duha. Božji narod je sada u ovom stanju. Pavao to opisuje u Efežanima 2: 6, kada kaže da “sjedimo zajedno na nebesima u Kristu Isusu”. Sjedimo zajedno na nebeskim mjestima—u Svetinji većeg Svetišta. Taj položaj postizemo potpunim predanjem, ili posvećenjem, vršenju volje Božje i živeći životom posvećenim Duhom Svetim. Dok boravimo na ovom svetom mjestu, primamo dobrobiti njegovog namještenja. Naš novi um, simbolično rečeno, prosvijetljen je svjetlom zlatnog svijećnjaka, a mi se hranimo kruhom istine koji je na zlatnom stolu. Naše su molitve prihvatljive i naše nade valjane zbog slatkog tamjana koji prodire u Svetinju nad svetinjama i pred Bogom, a koji je Isus dao i stavio na zlatni žrtvenik.—2.Mojsijeva 30: 26-29; 35: 10-15; Hebrejima 9: 1-12

UTJEHA ZA BOŽJI NAROD

U petom stihu Psalma 46 čitamo: “Od rane zore Bog mu pomaže.” Rotherham Emphasized Bible navodi: “Bog će mu pomoći, kako jutro preokrene.” Ovaj prijevod izražava misao da će na kraju ovog sadašnjeg Evandeoskog doba, neposredno prije mesijanskog kraljevstva, Bog pomoći crkvi; a posebna nam je pomoć stigla

u ovo sadašnje vrijeme. Dobili smo blagoslov sve većeg svjetla biblijskih istina, veće povlastice za svjedočenje i druge vrste služenja, proširene mogućnosti okupljanja, višestruku pomoć za pojašnjavanje jezika Biblije, razumijevanje znakova vremena i još mnogo toga. Bez sumnje, međutim, najveća pomoć od svih dolazi o “prvom uskrsnuću”, koje će, kada bude završeno, ostvariti vjekovnu nadu Crkve da će biti proslavljena s Kristom kao subaštinik njegova kraljevstva.—Otkrivenje 20: 6; 3: 21; Rimljanima 8: 16, 17

Psalam 46: 6, 7 kaže da “kad glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi: s nama je JAHVE nad vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljevi! Selah.” Čak i usred ovih bijesnih, turbulentnih događaja koji se svuda oko nas opisuju kao topljenje zemlje, ne trebamo se bojati jer Bog je naše utočište. On je naša visoka kula; on je naša utvrda i nećemo se pokolebati! Zatim riječ Selah izražava misao: “Zastani i smireno razmisli.”

KONAČNO—MIR ZA CIJELO ČOVJEČANSTVO

Psalam nastavlja: “Dodite, gledajte djela JAHVINA, strahote koje on na zemlji učini. Do nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi koplja, štitove ognjem sažiže. Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen!” Ovi stihovi nam pomažu vidjeti kakav će biti svršetak sadašnjih svjetskih događaja. Gospodinov glas vlasti konačno će se čuti; tada će govoriti o miru; tada će pozvati cijelo čovječanstvo da uđe u zemaljsko kraljevstvo Božje.—Matej 6: 9, 10

Izaija 60: 18 kaže: “Više se neće slušati o nasilju u tvojoj zemlji ni o pustošenju i razaranju na tvom području. Zidine ćeš svoje nazivati Spasom, Slavom svoja vrata.” Ovo je opis simboličnog Novog Jeruzalema. Drugi

stih koji govori o tom vremenu kaže: “ Oholost ljudska skršit će se i bahatost ljudska poniziti. JAHVE će se uzvisiti, on jedini – u dan onaj.” (Izaija 2: 17) Ovim smo stihom uvjereni da će čovjekov sebični karakter biti uklonjen i da će naučiti štovati i služiti živome Bogu.

Rijeka i potoci ovog lijepog proročkog četrdeset šestog psalma, također se spominju u Knjizi Otkrivenja. “I Duh i Zaručnica govore: ‘Dodi!’ I tko ovo čuje, neka rekne: ‘Dodi!’ Tko je žedan, neka dođe; tko hoće, neka zahvati vode života zabadava!” (Otkrivenje 22: 17) Kakav divan proročki pogled na Mesijansko kraljevstvo kada cijelo čovječanstvo bude dovedeno do točne spoznaje Božjih planova i namjera. (1.Timoteju 2: 4-6) Sefanija 3: 9 govori o harmoniji tog dana: “Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno.” Čista, bistra rijeka tada će poteći ispod Božjeg prijestolja kako bi blagosloвила sve ljude. (Otkrivenje 22: 1) Ovo je isti potok iz kojeg sada možemo piti – “rijeka čiji rukavci vesele grad Božji.” ■

Abram i Lot se razdvajaju

Ključni stih: “Zato Abram reče Lotu: ‘Neka ne bude svađe između mene i tebe, između pastira mojih i tvojih—ta mi smo braća.’”

1.Mojsijeva 13: 8

Izabrani tekstovi:

1.Mojsijeva 13: 1-18

nekoliko pojedinaca ili naroda koji su bili u poziciji određivati uvjete mira dobrovoljno predložilo da oni koji su bili u nepovoljnijem položaju imaju prvi izbor u onome što žele. Abram je upravo to učinio u sporazumu sa svojim nećakom Lotom.

Abramova želja za mirom bila je iskrena i različita gledišta pale ljudske mudrosti koja obično utječu na takva pitanja nisu ga se ticala. Bio je bogat, ali zbog svoje vjere u obećanja koja mu je Bog dao, nije bio zabrinut za održavanje ili povećanje svojih stada. (1.Mojsijeva 12: 1-3) Živjeti u miru sa svojim nećakom bilo je vrijednije od stada. Stoga je rekao Lotu: “Neka ne bude svađe, između mene i tebe, ... ta mi smo braća.”

ABRAMOVI I LOTOVI

pastiri su se svađali zbog nedovoljne površine za ispašu njihovih stada. (1. Mojsijeva 13: 2-7) To je zahtijevalo mirovni sporazum, a Abram, Lotov ujak, bio je u poziciji da određuje te uvjete. Kroz povijest je

Abram je predložio da Lot pregleda cijelu zemlju, odluči koji mu dio najviše odgovara, a zatim ga preuzme. Abram je dalje izjavio spremnost da zauzme ono što je ostalo. (1.Mojsijeva 13: 8-12) Za Abrama je bilo vrijedno učiniti skupe ustupke kako bi imao mir sa svojim rođakom.

Abramov primjer je vrijedna lekcija za nas. Trebali bismo nastojati živjeti zajedno s drugima u miru. Razmjer do kojeg ćemo uspjeti uvelike ovisi o našoj spremnosti da se odrekemo svojih osobnih prava i prvenstva te o našoj spremnosti da drugima damo izbor. Ovo je put ljubavi.

Pavao savjetuje: “Ako je moguće, koliko je do vas, u miru budite sa svim ljudima!” (Rimljanima 12: 18, International Standard Version) Međutim, to možda nije uvijek moguće. Kršćanin ponekad može otkriti da je potrebno zauzeti čvrst stav za Božja načela. Moramo biti odani Bogu, Istini i pravednosti, bez obzira na cijenu. (Jakov 3: 17) Trebali bismo se boriti za ova načela; ipak, ne tjelesnim oružjem niti gorkim riječima, nego ljubavlju i dobrotom. Samonapredovanje, samoobogaćivanje ili vlastita slava nisu načela kojima bi svaki kršćanin trebao težiti.

Lot je odabrao dobro navodnjenu ravnicu Jordana, ali tamo su se nalazili zli gradovi Sodoma i Gomora. Odabrao je “najbolje” što se tiče materijalne prednosti. Međutim, bio je “mučen u svojoj pravednoj duši” što svakodnevno sluša i vidi “razvratno življenje onih razularenika” u Sodomi i Gomori. Naposljetku, to je Lota također koštalo gubitka žene i zemaljskog bogatstva.—2.Petrova 2: 6-8

Ipak, Bog je “izbavio Lota, čovjeka pravednika”. Petar ističe utješnu lekciju, rekavši: “Umije Gospod pobožnike iz napasti izbaviti.” (1.Mojsijeva 19: 1-29; 2. Petrova 2: 7, 9, ISV) Stoga, ako kao jedan od Gospodinovih sljedbenika napravimo nerazborit izbor u životu, ipak nastojimo ostati vjerni Gospodinu i njegovim načelima, Bog je voljan i sposoban nadjačati naša iskustva za naše vječne,

duhovne interese. Pavao nas uvjerava: “Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.”—Rimljanima 8: 28 ■

Pouka dva

Salomon traži mudrost

Ključni stih: “Evo ću učiniti po riječima tvojim: dajem ti srce mudro i razumno.”
— 1.Kraljevima 3: 12

Izabrani tekstovi:
1.Kraljevima 3: 1-15

DOK JE IZRAELSKI

kralj Salomon bio zaokupljen vjerskim stvarima u Gibeonu, Gospodin mu se ukazao u snu i rekao: “Traži što da ti dadem.” Salomonov odgovor pokazuje da je bio pun zahvale zbog velikog djela koje mu je Bog povjerio na brigu. Priznao je da

je Bog pravi Kralj i da on samo sjedi na “prijestolju kraljevstva Gospodnjeg”. To pokazuju njegove riječi: “O JAHVE, Bože moj, ti si učinio kraljem slugu svoga na mjesto moga oca Davida.”—1.Kraljevima 3: 1-7; 1.Ljetopisa 28: 5

Kakvu li je snagu Salomonu dobio kad je shvatio da je u Božjim rukama i da nije došao na prijestolje samo zahvaljujući dalekovidosti i mudrosti svog oca Davida. Sličnu takvu snagu bi trebalo dati Gospodinovom narodu danas, kad shvate da su došli u milost, milosrđe i mir, ne svojom vlastitom mudrošću niti tuđom mudrošću. Umjesto toga, te osobine dolaze “od Boga Oca i od Gospodina Isusa Krista, Sina Očeva.”—2. Ivanova 1: 3

Poniznost kralja Salomona pokazana je njegovom izjavom Gospodinu: “Ja sam još sasvim mlad te još ne znam

vladati.” Iako postavljen usred Božjeg izabranog naroda kao njihov vođa, osjećao se nesposobnim za tako visoku i odgovornu dužnost. Uočavamo da Salomon nije rekao “moj narod”, već “tvoj narod koji si ti izabrao.”—1.Kraljevima 3: 7, 8

Salomonova izjava se nastavlja: “Podaj svome sluzi pronicavo srce da može suditi tvom narodu, razlikovati dobro od zla.” (vs. 9) Salomon je prepoznao najveću važnost pravednog rasuđivanja o raznim pitanjima koja se odnose na židovski narod, kao i u pojedinačnim stvarima. Bog je bio zadovoljan Salomonovim zahtjevom, odgovorio je potvrdno, a također je izjavio da će Salomonu dati ono što nije tražio, “i bogatstvo i slavu.”—vss. 10-13

Zašto, tijekom sadašnjeg Evanđeoskog doba, oni koji traže Božju mudrost rijetko dobivaju zemaljska bogatstva i časti? (Jakov 3: 13-18) To je zato što je u Salomonovo vrijeme, tijekom židovskog doba, Gospodinovo postupanje s prirodnim Izraelom bilo po prirodnim tjelesnim linijama.—5.Mojsijeva 28: 1-13

U sadašnje vrijeme, međutim, Gospodinovim sljedbenicima su obećani “duhovni blagoslovi”. Oni su “opečaćeni Duhom Svetim” i dan im je “Duh mudrosti”. (Efežanima 1: 3-18) Isus je uputio svoje učenike da “ne zgrčite ... blago na zemlji”, nego “blago na nebu”. “Jer gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce.” (Matej 6: 19-21) Pavao navodi da mudrost koju Božji narod treba tražiti nije “mudrost ljudi”, niti “mudrost ovoga svijeta”, već prije “mudrost Božja”, koju nam “Bog objavi svojim Duhom.”—1.Korinćanima 2: 4-10

Kad se Salomon probudio i shvatio da je to bio san od Gospodina, vratio se u Jeruzalem i prinio žrtve paljenice i pričesnice. (1.Kraljevima 3: 15) Shvatio je da mu Bog pomaže u stvari na koju ga je pozvao i to ga je ispunilo radošću i mirom.

Tako bi i sada trebalo biti sa svim Gospodinovim narodom. Ispravan način da pokažemo svoju zahvalnost

Nebeskom Ocu je očitovanjem svoje vjere u njega, pouzdanim povjerenjem i radošću u njegovim “dragocjenim, najvećim obećanjima” (Rimljanima 8: 17; 1.Petrova 1: 3-8; 2.Petrova 1: 2-8 ■

Pouka tri

Ezekijina molitva

Ključni stih: “Ali sada, JAHVE, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, JAHVE, Bog jedini.”
— 2.Kraljevima 19: 19

Izabrani tekstovi:
2.Kraljevima 19: 14-37

potom i svom vojskovođi Rabšaku s naoružanom vojskom, zahtijevajući potpunu predaju Judejskog kraljevstva.—2.Kraljevima 18: 17-35

Ta su se pisma hvalila moći Asirije i time da je već pokorila mnoge narode. Također su lažno tvrdili da je Izraelovo pouzdanje u Gospodina njihova Boga beskorisno, jer su drugi narodi koje je Asirija osvojila uzalud vjerovali svojim bogovima. Kad je Ezekija to čuo,

SENAHERIB, KRALJ

Asirije, prethodno je napao sjeverno desetoplemensko kraljevstvo Izrael i odveo njegov narod u zarobljeništvo. Osam godina kasnije, odlučio je napasti dvoplemensko kraljevstvo Judeje. Sanherib je prvo poslao pisma u Jeruzalem, a

“razdrije svoje haljine, obuče kostrijet i ode u dom JAHVIN.” Također je poslao ljude da sve o tome ispričaju proroku Izaiji i da ga zamole da se pomoli “za Ostatak koji je još preostao.”—2.Kraljevima 19: 1-5

Prorok Izaija rekao je Ezekijinim ljudima: “Ovako veli JAHVE: Ne boj se riječi koje si čuo kada su na me hulile sluge kralja asirskoga. Udahnut ću u njega duh i kad čuje jednu vijest, vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj zemlji pogine od mača.”—vss. 6, 7

Ezekija je otišao u dom JAHVIN, položivši pred Boga pismo koje je primio od Senaheriba. Molio je Gospodina da se smiluje svome zavjetnom narodu i da mu podari izbavljenje od ovoga neprijatelja. (stihovi 14-19) Tada je Izaija poslao poruku Ezekiji govoreći: “Ovako veli JAHVE, Bog Izraelov: ‘Uslišah molitvu koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja asirskog.’ Zatim je izrečena Gospodnja presuda nad Senaheribom.—vss. 20-34

Bila je potrebna velika vjera i hrabrost od strane Ezekije i naroda Jude da se odupru velikoj sili Asirije. Ubrzo nakon toga vidjeli su ispunjenje Gospodinove izjave u vezi sa Senaheribom i Asircima.—vss. 35-37

Današnji Gospodinovi sljedbenici mogu iz ovog izvještaja izvući vrijedne pouke. Ne bismo trebali izgubiti iz vida Božju moć u našu korist, bez obzira na to koliko se naša iskustva činila mračna. Trebali bismo se osloniti na njegova obećanja i tražiti njegovu pomoć. Psalmist piše: “Povjeri JAHVI svu svoju brigu, i on će te pokrijepiti: neće dati da ikada posrne pravednik.” (Psalmi 55: 22, New International Version) Apostol Petar opominje: “Svu svoju brigu povjerite njemu jer on se brine za vas.”—1. Petrova 5: 7

Izrael je priznao da je svrgavanje Senaheribovih snaga bilo zbog Božje moći i intervencije. Tako i mi u sadašnje vrijeme trebamo potpuno vjerovati Gospodinu i

prepoznati njegovu vladajuću ruku kao odgovor na naše molitve. “Bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu.” “Jer sve što je od Boga rođeno, pobjeđuje svijet. I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša.”—Hebrejima 11: 6; 1.Ivanova 5: 4

Ne samo da trebamo vjerovati Gospodinu zbog njegove dobrote i brige providnosti, nego se također trebamo sjećati njegovih obećanja, tražeći ih pred njim u svojim molitvama. Osim toga, trebali bismo nastojati prepoznati, u svakom iskustvu života, kako Božja providnost usmjerava naš put i uzrokuje da sva naša iskustva rade zajedno za naše vječno dobro.—Rimljanima 8: 28 ■

Image© marina-stock.adobe.com

Pronađena Knjiga zakona

Ključni stih: “Kralj se potom pope u dom JAHVIN, ... i sa svim narodom, od najvećega do najmanjeg. I pročitao im sve riječi Knjige Saveza što je nađena u domu JAHVINU.” — 2.Ljetopisa 34: 30

***Izabrani tekstovi:
2.Ljetopisa 34: 1, 2,
8-21, 29-33***

JOŠIJA JE POSTAO kralj Judeje kad mu je bilo osam godina, vladajući trideset jednu godinu u Jeruzalemu. On je “činio što je pravo u očima Jahvinim”. U osmoj godini svoje vladavine počeo je “tražiti Boga oca Davida”. Četiri godine kasnije očistio je sve klesane kipove u Judi i Jeruzalemu, a također je uništio sve idole u cijeloj zemlji Izrael.— 2.Ljetopisa 34: 1-7

U osamnaestoj godini svoje vladavine Jošija je poslao Šafana, upravitelja grada Jeruzalema, i Joaha da poprave Hram. Otišli su velikom svećeniku Hilkiji, predajući novac koji je bio u hramskoj riznici, kako bi započeli s radom obnove Božjeg doma.— vss. 8-12

U to je vrijeme veliki svećenik pronašao u Hramu primjerak Knjige zakona i dao ga Šafanu da ga vrati Jošiji. Idolopoklonstvo je do te mjere istisnulo štovanje pravog Boga da je čak i židovski veliki svećenik samo slučajno, i po prvi put, vidio Knjigu zakona. Očito nije shvaćao

značaj ove knjige.—vss. 14-17

Dok je Šafan čitao riječi Zakona u knjizi, Jošija je postao tužan i “ razdrije haljine svoje”, jer je shvatio u kojoj su mjeri Izraelci odstupili od zakona i odredaba Gospodnjih. Jošija je naredio daljnju istragu o stvari, zamolivši Hilkiju i druge: “Idite i upitajte JAHVU o meni i Ostatku Izraela i Judeje zbog ove knjige što je nađena ... zato što naši očevi nisu čuvali JAHVINE riječi.”—vss. 18-21

Oni koje je kralj imenovao otišli su proročici iz Judeje, po imenu Hulda, da se raspitaju. Ona je potvrdila da su ljudi bili krivi za veliki grijeh jer su odstupili od štovanja pravog Boga, a njegov će gnjev sigurno pasti na narod. Međutim, Gospodin je rekao da će mu, zbog nježnosti Jošijina srca i njegove poniznosti i želje da ugodí Gospodinu, biti dopušteno da umre u miru i da će biti pridružen svojim očevima prije nego što se nevolja spusti na narod.—vss. 22-28

Jošija je otišao u Dom Jahvin, zajedno sa svim narodom, i pročitao im “sve riječi Knjige Saveza što je nađena u Domu JAHVINU.” Zatim je sklopio savez pred Gospodinom, obećavši da će hoditi prema njegovim zapovijedima, svjedočanstvima i njegovim zakonima, “svim srcem svojim i svom dušom svojom.”—vss. 29-31

Jošija je prekrasan primjer onih koji traže Gospodina i postaju posvećeni vršenju njegove volje, nakon što su dovoljno prosvijetljeni da znaju što on želi da čine. Ovo je načelo uvijek bilo istinito, bilo u prošlom židovskom dobu, sadašnjem evanđeoskom dobu ili tijekom budućeg Mesijanskog kraljevstva. Oni koji napreduju u milosti i spoznaji Gospodnjoj moraju se vjerno služiti razumijevanjem koje im je otkriveno.—Luka 12: 48 ■

Mojsijeva pjesma

Ključni stih: “Tada Mojsije s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu JAHVI u slavu: ‘U čast JAHVI zapjevat ću, jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survao.’”
— 2.Mojsijeva 15: 1

Izabrani tekstovi:
2.Mojsijeva 15: 1-21

u kojoj je pronađena krv te noći bili su “preskočeni”, pošteđeni od pošasti smrti. Međutim, svi prvorođenci Egipta su umrli. (2.Mojsijeva 11: 1-10; 12: 1-14; 14: 25-27) Sljedećeg su dana svi Izraelci bili oslobođeni ropstva.—Brojevi 33: 3

Pavao objašnjava da je izraelska Pasha simbolizirala “Krista, naše pashalno Janje”, koji je “žrtvovan” za nas, a Gospodinove sljedbenike naziva “crkvom prvorođenaca”. (1.Korinćanima 5: 7, Hebrejima 12: 23) “Crkva prvorođenaca” je prvi put oslobođena od smrti tijekom noći sadašnjeg Evanđeoskog doba. Nakon toga će uslijediti buduće izbavljenje cijelog čovječanstva od grijeha i smrti u obećanom kraljevstvu na zemlji.—Matej 6: 10

DESET POŠASTI DOŠLO

je na zemlju Egipta prije oslobađanja Izraela iz ropstva. Posljednja pošast bila je najteža—pomor svih prvorođenih. Prije ove pošasti Gospodin je uputio Izraelce da se “pashalno” janje treba zaklati i njegovom krvlju poškropiti dovratnik njihovih kuća. Janje je trebalo ispeći na vatri i potom jesti. Izraelovi prvorođenci u bilo kojoj kući

Nakon što je Izrael napustio Egipat, Gospodin ih je vodio “u stupu od oblaka”. (2.Mojsijeva 13: 21) Kad su stigli do Crvenog mora, činilo se da više nema načina da ga prijeđu. Ubrzo nakon toga, faraon i njegova vojska su stigli do njih, a Izraelci su se uplašili. Mojsije reče narodu: “Ne bojte se! Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam JAHVE učiniti da vas danas spasi. ... JAHVE će se boriti za vas.”—2.Mojsijeva 14: 7-14

Gospodin je naredio Mojsiju da podigne svoj štap, ispruži ga nad morem i razdjeli ga. Te je noći puhao jak istočni vjetar, koji je razdjelio vode, omogućivši Izraelcima da prijeđu posred mora po suhu. Kad ih je egipatska vojska pokušala slijediti, vode su ih stisnule, uništivši faraona sa svim njegovim ratnicima. (vss. 15, 16, 21-31) Pjesmu zahvalnosti za izbavljenje tada su pjevali Mojsije i Izraelci. Počinje riječima: “Moja je snaga, moja pjesma—JAHVE jer je mojim postao izbaviteljem.”—2. Mojsijeva 15: 2

Mojsije i moćna djela koja je Bog izvršio preko njega ukazuju na Isusa, “Jaganjca Božjeg” i mnogo veće, vječno izbavljenje koje on treba postići. Ovo izbavljenje je od grijeha i smrti, prvo za crkvu “prvorodenaca” tijekom Evanđeoskog doba, a kasnije za cijelo čovječanstvo tijekom Mesijanskog kraljevstva.—Ivan 1: 29; 1.Petrova 1: 18, 19

Izraelci su dali slavu Bogu za svoje izbavljenje iz egipatskog ropstva. Koliko li bi još više današnji Gospodinovi sljedbenici trebali prepoznati svoje još veće oslobođenje od moći Sotone i ropstva grijehu, ostvareno za nas kroz krv Jaganjca Božjeg, koji je umro za naše grijehe. (Ivan 8: 31-36) “Trebali bismo naviještati” svoju hvalu Bogu svojim riječima i djelima.—1.Petrova 2: 9; Matej 5: 16

Pobjednička crkvena klasa drugdje je prikazana s

“Jaganjcem”, Isusom, na gori Sion, nebeskoj etapi Božjeg kraljevstva. Prikazani su kako pjevaju novu pjesmu—pjesmu zahvalnosti Bogu za moćno izbavljenje koje će postići za cijelo čovječanstvo.—Otkrivenje 14: 1-4; 15: 2, 3

Image© Shakhova-stock.adobe.com

Neophodne kušnje

“Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje.” —Jakov 1: 2

SVI ONI KOJE je Bog pozvao da budu njegov narod tijekom ovog sadašnjeg Evandeoskog doba pozvani su s onim što apostol Pavao opisuje kao “visoki poziv” ili “nebeski poziv”, što je poziv da s Isusom sudjelujete u njegovoj “slavi i časti i besmrtnosti.” Međutim, poziv nije kraj tog događaja; to je samo poziv s određenim nedvosmislenim uvjetima.—Filipljanima 3: 14; Hebrejima 3: 1; Rimljanima 2: 7

Kršćani su pozvani ne samo na pravednost, nego i hodati Učiteljevim stopama patnje, samopožrtvovnosti i služenja. To su jedini uvjeti pod kojima se itko prima kao Kristov učenik. Shvaćamo da Sveto pismo uči da će tijekom budućeg Mesijanskog doba postojati drugi uvjeti prihvaćanja koje će Bog ponuditi svijetu. Usprkos tome, sada se ne nude nikakvi drugi uvjeti osim onih da postanete Isusovi sljedbenici i učenici i da hodate “u novosti života” kao što je on hodio.—Rimljanima 6: 4

Apostol Jakov u našem uvodnom tekstu nagovještava da će kušnjama i iskušenjima biti dopušteno ući u život Kristovih sljedbenika, u koje će oni “pasti” [grčki: biti okruženi]. Iako Bog ne uzrokuje te kušnje, on dopušta velikom protivniku, Sotoni, da ih uvede u naše živote, ali samo uz božansko dopuštenje i providnost. Sotona je više

nego sretan u tome i on će učiniti sve da zavede naše umove i odvede nas od ispravnih zamisli istine i pravednosti. Trebali bismo biti vrlo oprezni kako bi izbjegli njegove zamke.

Kušnja nije grijeh, ali svaka kušnja, izazov, test, progon i poteškoća u životu, kojima je dopušteno doći na nas koji smo sklopili savez žrtve s Gospodinom, imaju za cilj da nas iskušaju. Oni trebaju ispitati našu ljubav, vidjeti jesu li naši karakteri čvrsti, ukorijenjeni i utemeljeni na pravednosti, te izgrađuju li se u ljubavi. Da bismo to shvatili, sve te kušnje, poteškoće i iskušenja trebamo staviti u novo svjetlo ispred nas i uvelike si pomoći u vođenju “dobre borbe vjere” i u stjecanju “pobjede koja pobjeđuje svijet.”—1. Timoteju 6: 12; 1. Ivanova 5: 4

Kad se iznenada nađemo u kušnjama, trebali bismo reći: Ako ovim kušnjama Bog dokazuje moju ljubav i odanost prema njemu, tada, koliko god one bile malene ili teške, marljivo ću ih koristiti kao povoljne prilike da pokažem svojim Gospodine puninu moje ljubavi i odanosti njemu i njegovoj stvari. Moram se dobro boriti protiv ovog svijeta, svog palog tijela ili Protivnika—što god to bilo što mi je donijelo kušnje.

Možemo se radovati jer znamo da će, ako nadvladamo takve kušnje, naši karakteri napredovati prema kristalizaciji. Možemo se radovati i zato što znamo da Bog ne bi dopustio da padnemo u bilo koje iskušenje koje on ne bi učinio da za nas donese blagoslov ako smo potpuno vjerni.—Rimljanima 8: 28

Zaustavljajmo se često na ovim dodatnim riječima apostola: “Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: da prokušanost vaše vjere – dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša – stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista.” “Blago čovjeku koji trpi kušnju: prokušan,

primit će vijenac života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube.” “Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave”—ako smo ispravno vježbani ovim iskustvima.—1.Petrova 1: 6, 7, NKJV; Jakovljeva 1: 12, 2.Korinćanima 4: 17

POTREBNA IZDRŽLJIVOST

Uvjereni smo da će oni koji ljube Gospodina i koji će zbog toga primiti kraljevstvo biti oni čija će ljubav biti ispitana iskušenjima i kušnjama. Oni koji ne ljube Gospodina svim svojim srcem—kod kojih je ja ili neki drugi idol na prvom mjestu—bit će zavedeni od strane svijeta, njihovog tijela ili Protivnika u neki oblik pobune protiv Božje volje ili božanske providnosti.

Imat će planove i teorije koje će im biti draže od Gospodnjeg plana. Kada se analiziraju, obično se otkrije da se temelje ili na sebičnosti, ambiciji ili duhu letargije i lijenosti. Vodstvo i riječi Nebeskog Oca gube svoju privlačnost prema takvima, a oni shodno tome gube i interes. Oni možda čak postanu poput nekih Isusovih sljedbenika, koji su “odstupili i više nisu išli s njim.”—Ivan 6: 66

Kao što postoje neke tvari koje su meke, slabe ili lomljive, tako postoje i one koje imaju vlakna, snagu i izdržljivost. Bog za sebe odabire takve karaktere koji imaju jake, postojane kvalitete—snagu duha, strpljivost i dugotrpeljivost. Oni žele hodati uz Gospodina i neće ih otjerati nijedno umijeće i smicalice Protivnika. Njihovo je srce u potpunosti Gospodinovo—a ne njihovo. Oni slijede kamo god ih vodi Otac nebeski, jer nemaju volje osim volje Božje. Oni će slijediti Gospodina na uskom putu kušnje, discipline i ispita tijekom sadašnjeg života, i postupno, kao što je on izjavio, “Oni će hoditi sa mnom u bjelini jer su dostojni.”—Matej 7: 14; Otkrivenje 3: 4

Svatko tko pokušava izbjeći sve kušnje, iskušenja i poteškoće ima razloga preispitivati svoj sinovski odnos s Bogom. Svi takvi trebaju ići k Ocu i uvjeriti se da nema zapreka s njihove strane, te da se uvjere da su se postavili u pravilan stav u kojem se mogu pripremiti za kraljevstvo. “Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli.”—Hebrejima 12: 6

Svi ćemo se radovati kada ispiti završe i kada budemo prihvaćeni kao pobjednici, da dijelimo s Gospodinom njegovo prijestolje. (Otkrivenje 3: 21) Prvo, međutim, strpljenje, povjerenje i ljubav moraju obaviti djelo pročišćavanja u našim srcima, čineći nas podložnima i poslušnima Bogu. Neka se dobar posao nastavi! Radujmo se ako su nas naše kušnje učinile jačim karakterom, poniznijima i sličnijima Kristu, svjesnijima svojih mana i nesavršenosti, budnijima i ozbiljnijima u našim nastojanjima da ih ispravimo koliko god je to moguće.

POTICAJI

Sukobi u kojima smo možda imali samo djelomičnu pobjedu možda su nam rezultirali blagoslovima. Čak i u onim iskustvima u kojima osjećamo da smo pretrpjeli apsolutni neuspjeh, može doći do, kroz posljedični veći razvoj poniznosti, jačanja našeg karaktera, čvrste odlučnosti za veću budnost i žarkiju molitvu za Gospodinovu podržavajuću milost, čija je potreba još dublje utisnuta u naša srca. Tako djelomični porazi, pa čak i neuspjesi mogu postati “poticaji” kojima napredujemo kroz svoja iskustva pod božanskim utjecajem Božje providnosti. Samo kroz “mnogu nevolju” ćemo ući u kraljevstvo nebesko, kaže apostol Pavao.—Djela apostolska 14: 22)

Ako se, dakle, kršćani nađu u iskušenjima, kušnjama i ispitima, umjesto da se osjećaju potišteno, trebaju se radovati i reći: Ovo su dokazi da me Gospodin priprema

za mjesto u kraljevstvu. To bi nam trebalo dati hrabrosti da vodimo dobru borbu protiv svijeta, tijela i protivnika. Tijelo pati; ali novi um, nova volja, ima radost krajnjeg ishoda. Stoga se možemo radovati, znajući da ove kušnje nisu za našu štetu, već za naše vječno dobro.—1. Petrova 4: 12, 13

IZLAZ

Apostol kaže: “Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjieran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.” (1.Korinćanima 10: 13, New English Translation) Nebeski će Otac usmjeriti svaku kušnju do njenog potpunog svršetka. Stoga, kada se nađemo u poteškoćama, trebamo reći: Nebeski Otac dopušta ovu kušnju, pa ću se radovati činjenici da on neće dopustiti da budem svrgnut; jer je obećao da će sve biti na moje dobro, jer volim Boga i nastojim upoznati i vršiti njegovu volju.—Rimljanima 8: 28

Naš tekst kaže da trebamo “pravom radošću smatrati” kad se susrećemo s raznim kušnjama. Naša radost uvelike ovisi o našem proučavanju Svetog pisma i našem poznavanju dragocjenih obećanja sadržanih u njemu za one koji pobjeđuju. Gospodin želi one koji će izdržati “veliku patničku borbu”, koji će strpljivo izdržati, iako kušnje traju dugo i testovi postaju teži. (Hebrejima 10: 32) Sve naše prethodne dobre odluke i zalaganje za ono što je ispravno ne bi nas učinile pobjednicima, ako bismo izgubili našu vjeru.

“POVEĆAJTE SVOJU VJERU”

Onima koji pripadaju ovoj pomazanoj družini i koji nastoje postići slavu obećanu vjernim Kristovim sljedbenicima, apostol Petar daje vrlo jasnu uputu. U

uvodnom poglavlju svoje druge poslanice, on potiče kršćane da poboljšaju različite kvalitete karaktera kako bi tako mogli biti sposobni za veličanstvene stvari koje je Bog obećao vjernicima. On navodi vjeru kao primarno svojstvo. Osim toga, trebamo pojačati vrlinu [moralnu izvrsnost], znanje, samokontrolu, strpljivost, pobožnost, bratsku ljubaznost i ljubav [grčki: agape, široka, velikodušna ljubav] prema cijelom čovječanstvu. Razlog zašto Sveto pismo izjavljuje da će naše mjerilo napretka biti u skladu s našom vjerom je to što dok smo u tijelu nikada nećemo moći obavljati djela koja bi bila u skladu s Božjim savršenim standardom.—2.Petrova 1: 4-7

Ono što Bog odobrava su naše srčane namjere i iskreni naponi da razvijemo ove kvalitete najbolje što možemo. Iskazujući vjeru i pokazujući odanost, moći ćemo mu ugoditi i razviti ispravan karakter kako je naloženo u njegovoj Riječi, razvijajući plodove i milosti Duha Svetoga. “To čineći”, kaže apostol, “nećete posrnuti nikada! Tako će vam se bogato osigurati ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista.”—vss. 10, 11

Vjera je neophodna na cijelom kršćanskom putu. Bez toga ne bismo mogli imati hrabrosti ili unutarnje snage da nastavimo dalje. Pozvani smo da budemo “baštinici Božji, a subaštinici Kristovi”. (Rimljanima 8: 17) Ako smo poslušni njegovim uputama i ako se pravilno vježbamo iskustvima koja su nam dana u Kristovoj školi, dobit ćemo božansko odobravanje. “Vjeran je Onaj tko vas poziva: on će to i učiniti.”—1.Solunjanima 5: 24

SAMOPROPITIVANJE

Neki neće uspjeti iskoristiti svoje kušnje i

ispite u punoj mjeri potrebnoj za postizanje “nagrade višnjeg poziva”. (Filipljanima 3: 14) Možda nisu dovoljno okrenuli leđa svijetu, ili su dopustili da njihovo palo tijelo spriječi njihov rast u Kristu. Drugi možda neće pokazati dovoljno revnosti u služenju Gospodinu i tako propustiti iskoristiti mnoge prilike koje im se pružaju u tom smislu.

Ako, propitujući sebe, vidimo bilo kakve tendencije u ovim smjerovima, podsjetimo se ovih Pavlovih riječi: “A uvjereni smo, ljubljani, sve ako tako i govorimo, da je s vama dobro i da ste na putu spasenja.” “To tim više što shvaćate ovaj čas: vrijeme je već da se oda sna prenamo jer nam je sada spasenje bliže nego kad povjerasmo. Noć poodmače, dan se približi! Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti.”—Hebrejima 6: 9; Rimljanima 13: 11, 12

Nemojmo se obeshrabriti ako ustanovimo da ne napredujemo dovoljno u stjecanju potrebnih lekcija iz naših kušnji i testova. Umjesto toga, pristupimo “smjelo Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi čas!” Prisjetimo se i brojnih obećanja Svetoga pisma koja nas potiču da nastavimo dalje kršćanskim putem čak i kad nam nedostaje snage. “Padne li pravednik i sedam puta, on ustaje.” “Ako i posrne, ne pada jer ga JAHVE drži za ruku.”—Hebrejima 4: 16; Izreke 24: 16; Psalmi 37: 24

Prije mnogo godina, vjerni proučavatelj Biblije često bi rekao: “Kušnje vrijede milijune. Ne propusti nijednu!” Kako je to istinito! Budimo uvijek svjesni da su kušnje bitan dio našeg duhovnog razvoja, bez kojih ne bismo mogli ući u kraljevstvo nebesko. Iznad svega, prisjetimo se što Pavao kaže: “Sve”—uključujući kušnje—“na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.”—Rimljanima 8: 28 ■

Image©bernardojbp-stock.adobe.com